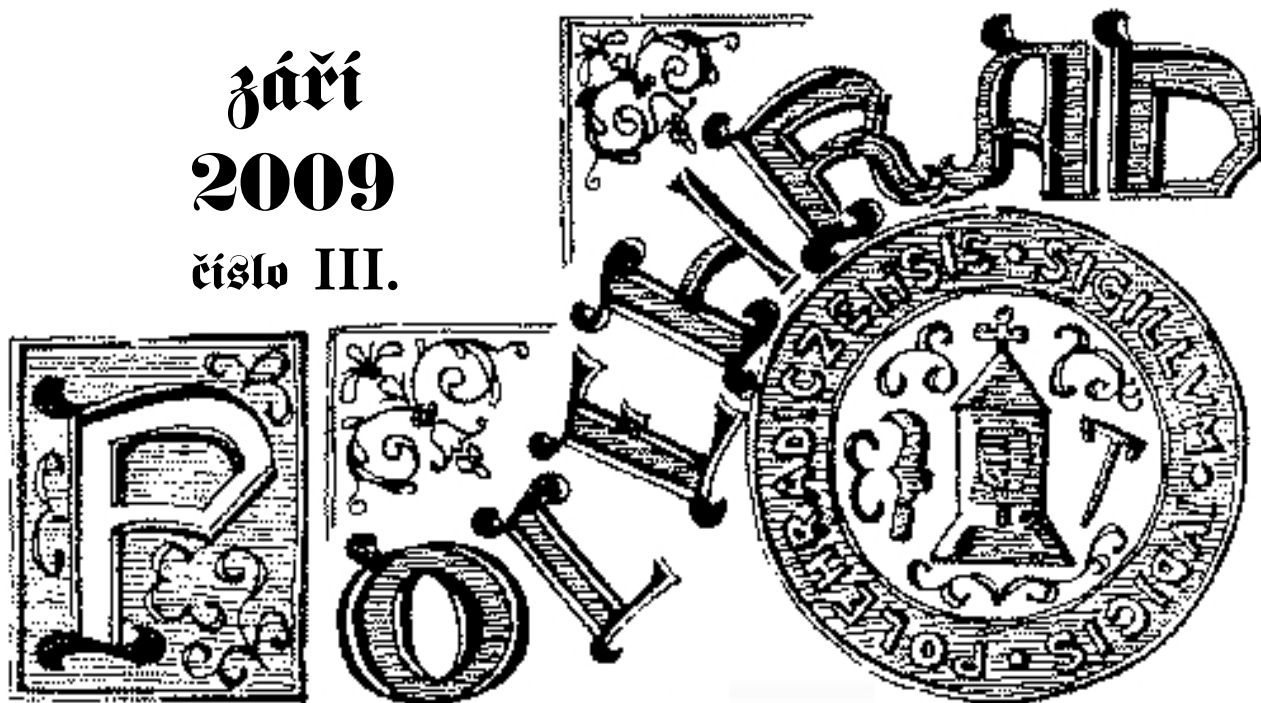

září
2009
číslo III.

zpravodaj občanů Boleradie

Nový školní rok začal. Alžběta, David, Kamila, Lucie, Markéta a Pavel se stali opravdovými školáky-prvňáčky. Zasedli do nových školních lavic a zůstali poprvé sami s paní učitelkou ve třídě.

Přejme si, aby se jim ve škole líbilo a každý den se na ni těšili.

O čem jednali zastupitelé

Poslední zasedání našeho zastupitelstva proběhlo 27.8.2009. Při poněkud nižší účasti zastupitelů zaviněné dosud probíhajícími dovolenými, projednalo zastupitelstvo (za tradičně nepatrného zájmu veřejnosti) celou řadu pracovních bodů a přijalo několik velmi důležitých usnesení.

Zastupitelstvo schválilo:

- pravidla pro poskytování finančních příspěvků rodičům, jejichž děti navštěvují naši ZŠ a MŠ;
- peněžitý dar ve výši 10 tis. Kč obci Životice u Nového Jičína, těžce postižené povodní;
- provedení opravy další části chodníků – konkrétně u autobusové zastávky;
- vybudování kanalizace do Cihelny;
- záměr na pořízení Změny č. 3 Územního plánu městyse Boleradice (viz článek na jiném místě).

Zastupitelstvo dále rozhodlo o prodeji částí některých pozemků žadatelům - fyzickým osobám, opravu další části hřbitovní zdi podmínilo přiznáním dotace, darovalo naší ZŠ barevnou kopírku, uložilo svým členům podávat návrhy pro rozpočet obce na rok 2010, požádalo policii o provádění kontrol ve věci nalévání alkoholu nezletilým, a také o provádění večerních a nočních kontrol u rozhledny. Ředitelka naší ZŠ a MŠ paní Mgr. Milena Plocková, informovala zastupitele o připravenosti školy na začátek školního roku a o činnostech, které ve škole probíhaly během prázdnin.

Podrobné informace najdete v usnesení z jednání Zastupitelstva městyse na webových stránkách obce na Úřední desce. Příští zasedání ZM se předpokládá ve čtvrtek 26.11.2009 v 19.00 hod.

Jan Koráb, starosta

Změna územního plánu

Územní plán (ÚP) je jedním ze základních dokumentů, který musí mít každá obec. Úplnost, kvalita a také aktuálnost ÚP jsou důležité pro rozvoj obce, a to jak pro jednotlivé občany (např. zóny pro výstavbu domů, budování sítí apod.), tak pro podnikatele, firmy, atd. Náš současný ÚP byl schválen v roce 1995 s tím, že jeho platnost končí v roce 2010. Jeho první změna byla pořízena v roce 1999, další změna v roce 2005.

Zastupitelstvo a rada se již několikrát zabývaly návrhem na další, v pořadí 3. změnu ÚP. Důvodem je především rostoucí zájem našich i přespolních občanů o stavební pozemky v Boleradicích, ale jsou zde i další důvody související s rozvojem obce. Původní ÚP z r. 1995 tyto možnosti poněkud omezuje. Protože se od r. 2013, resp. 2014 se předpokládá zprůsnění podmínek pro tvorbu a úpravy ÚP, rozhodlo se naše zastupitelstvo na návrh rady městyse zahájit kroky k pořízení změny ÚP co nejdříve. Záměr na pořízení změny byl schválen Usnesením zastupitelstva dne 27.8.2009. Zastupitelstvo uložilo starostovi a radě informovat veřejnost o této skutečnosti a vyzvat občany k podávání návrhů, podnětů a připomínek k připravované změně. Jedná se především o návrhy nových (do budoucna potřebných) lokalit pro občanskou výstavbu, ale také např. o protipovodňová opatření, změny dopravních poměrů, využití neobdělávaných pozemků v majetku obce apod.

Každý návrh, každý podnět, či připomínka budou projednány a poté projednány se zpracovatelem první verze návrhu na změnu. Je nutné, aby se do přípravy ÚP zapojila co nejširší veřejnost, protože je to dokument s dlouhodobou platností, který má velmi značný vliv na další rozvoj a směřování obce a do jisté míry ovlivní život každého občana!

Návrhy či připomínky k připravované změně ÚP můžete podávat na úřad městyse do 30.10.2009. Na radnici Vám také rádi odpovíme na Vaše dotazy k této problematice.

Jan Koráb, starosta

Výzva

Je jistě chvályhodné, jestliže v okolí Boleradice vyrůstají nové krásné objekty, kterými se právem chlubíme. Ale proto bychom ještě neměli zapomínat na desítky drobných památek na našem území (kříže, obrázky...). Již v loňském prosincovém čísle Polehradu jsme informovali o mnohdy neutěšeném stavu těchto památek a doufali, že toto téma (či spíše problém) někoho zaujme, že projeví zájem, zeptá se na podrobnosti apod. Do dnešního dne se tak nestalo. Bohužel.

Kříž na autobusové zastávce

V současné době pořizujeme a doplňujeme fotodokumentaci těchto objektů. Fotografie budeme postupně zveřejňovat na internetové stránce obce a také na obecní vývěsce. Současně se pokusíme dohledat vlastníky památek a spojit se s nimi. Poté předloží rada k projednání v zastupitelstvu návrh vyhlášky týkající se oznámení o zjišťování vlastníka věci opuštěné. Pokud se k jednotlivým památkám nikdo nepřihlásí, bude se o jejich vlastnictví ucházet Městys Boleradice.

Cílem těchto opatření je dosáhnout (pokud možno společně s vlastníky) takového stavu památek, za který se nebudeme muset stydět před návštěvníky naší obce, jejichž počet je rok od roku vyšší. Stav těchto opomíjených objektů vypovídá totiž také o našem vztahu k „dědictví otců“ a také o obci jako takové. Proto tímto vyzýváme majitele drobných památek na území naší obce, aby se přihlásili na úřadu městyse, kde s nimi projednáme podrobnosti, další postup, formu případné podpory ze strany obce atd. Znovu se také obrácíme na místní spolky a organizace, které by se mohly stát patrony např. těchto objektů, u kterých nebude zjištěn vlastník.

Jan Koráb, starosta

Čištění potoka - informace a kontakty

Koncem srpna bylo konečně zahájeno čištění potoka. Vzhledem k tomu, že se opakuji dotazy majitelů přilehlých pozemků a radnice nemůže vždy ke všemu podat kvalifikované vysvětlení, je zde několik základních informací.

Zajímalo by nás, jak je to s přípravou pozemků pro bagrování? Jestli je nutné dělat místo pro bagrování a jestli se to týká všech pozemků nebo jsou i výjimky? Neradi bychom měli rozježděné a zničené pole, zatímco někde by se to zase jen "obešlo", tak jako tomu bylo při minulém bagrování. (dotaz z diskuse na webu)

Čištění potoka provádí firma Ekostavby Brno. Investorem je Zemědělská vodohospodářská správa Břeclav. Vedením stavby a jednáním s majiteli dotčených pozemků je pověřen stavbyvedoucí firmy Ekostavby pan Hiller. (tel.604 293 960) Pan Hiller je na stavbě přítomen denně od 07.00 hodin, a protože je v Boleradicích ubytován, je dostupný i v odpoledních hodinách. Na základě požadavku obce bylo dohodnuto, že bude osobně jednat s majiteli pozemků na březích potoka, seznámí je s průběhem a způsobem čištění, projedná s nimi případné odstranění stromů, demontáž plotů, způsob uvedení pozemků do pořádku po ukončení prací, případné náhrady atd. Doporučujeme tedy každou záležitost týkající se čištění potoka a všeho, co s tím souvisí, osobně projednat s výše uvedeným panem stavbyvedoucím. Po zkušenostech s čištěním části potoka v roce 2005 doporučuji každou jednotlivou věc (vstupy na pozemky, uvedení do původního stavu, vykácené a odstraněné trvalé dřeviny, náhrady a pod.) řešit PÍSEMNOU FORMOU. Pro úplnost uvádím ještě spojení na pana ing. Drbolu - vedoucího Zemědělské vodohospodářské správy Břeclav, která je - jak bylo výše uvedeno - investorem akce. tel. 519 371 143

Jak můžeme s uspokojením konstatovat a jak se mohou občané denně přesvědčit, čištění potoka a úprava jeho koryta pokračují zdárně. Díky ideálnímu počasí probíhají práce plynule a také způsob a technické provedení úpravy koryta je nesrovnatelný s tím, co bylo v roce 2005 provedeno na části potoka od hasičky směrem na Morkůvky. Tak, jako při každé podobné akci se i v průběhu čištění potoka občas objeví drobné či větší problémy, ale tyto se daří úspěšně řešit. Myslím, že na tomto místě je nutné a potřebné pochválit nejen dodavatelskou firmu, ale především ty naše občany, kteří

dokázali právě k některým vzniklým problémům přistoupit opravdu velkoryse a s velkým pochopením.

Jan Koráb, starosta

Záznam z jednání,

které proběhlo dne 21.08.2009 na Úřadě městyse Boleradice a následně na lokalitě Paseky.

Přítomni: Jan Koráb, starosta Městyse Boleradice
Jiří Křížák, zastupitel Městyse Boleradice
Ing. Jiří Janda, radní Městyse Boleradice
Pavína Malá, Městský úřad Klobouky
Petr Berka, Městský úřad Hustopeče, odbor životního prostředí
Ondřej Němeček, Městský úřad Hustopeče, odbor životního prostředí

Lokalita Paseky v Boleradicích je významným stanovištěm s výskytem řady vzácných a chráněných druhů rostlin. Mezi nejvýznamnější patří například početný výskyt střevíčníku pantoflíčku (silně ohrožený druh) nebo vstavače vojenského. Tato stanoviště je však ohroženo probíhající sukcesí - zejména zarůstáním dřevin a ukládáním stařiny (travní hmoty). K zamezení tohoto nežádoucího stavu je potřeba nálet dřevin likvidovat (včetně vzrostlých semenících stromů) a odstraňovat travní hmotu, a to buď sečením nebo pastvou. V letech 2007 až 2009 se podařilo z Programu péče o krajinu ministerstva životního prostředí získat finanční prostředky na provedení zásahů, které vedou k udržení a obnovení stepního společenstva. Ke všem zásahům byl získán předchozí písemný souhlas Městyse Boleradice.

*Křížák pruhovaný - Argiope bruennichi
snová svoje síť i na Pasekách*

V dřívějších letech však na lokalitě byla provedena i záměrná výsadba stovek sazenic stromů, převážně buků. O této výsadbě nebyl prokazatelně informován vlastník pozemku. Při sečení travního porostu a likvidaci náletu došlo ke zničení některých vysazených stromků, ukrytých ve vysoké trávě nebo mezi keři. Kvůli přepokládanému sečení, pastvě a likvidaci náletu v dalších letech nelze zcela vyloučit zničení některých dalších sazenic. Proto je nutné situaci v co nejkratší době vyřešit.

V současném stavu výsadba (velikost největších stromků asi 2 m) zatím stepní společenstva neohrožuje, ale při další vzrůstu způsobí změnu podmínek stepního

stanoviště (zastínění, opad listí) a způsobí úbytek vzácných druhů.

Buky také nejsou pro lokalitu Paseky vhodným druhem dřeviny. V našem regionu mají buky jižní hranici rozšíření

Jiří Křížák a Petr Berka hledají vhodné stanoviště pro mladé buky

a přirozeně se vyskytují jen na několika lesních stanovištích (např. přírodní rezervace Roviny). Jako náhrada stávajících dřevin je přijatelná výsadba například dubů zimních nebo dubů šípáků, případně ovocných stromů místních odrůd.

Průběh jednání

Obec: je nutno stanovit, jaké zásahy se mají na území realizovat.

Městský úřad Hustopeče, odbor životního prostředí, navrhuje přesazení stromků na jiné místo, kde nebudou konkurovat vzácným druhům rostlin. Nejvhodnějším místem jsou zemědělsky využívané pozemky v JZ části lokality. Výhody navržené plochy:

1. pozemky jsou blízko (není nutný náročný transport),
2. pozemky jsou ve vlastnictví městyse (nejsou nutné složité jednání se soukromými vlastníky),
3. nevyskytují se zde vzácné druhy rostlin (nebudou poškozeny jiné vzácné složky přírody).

Podle pana Křížáka však jsou políčka využívána místním mysliveckým sdružením a vysazené plodiny slouží jako potrava pro zvěř. Proto jsou tyto pozemky pro výsadbu (přesazení) pro místní myslivecké sdružení nepřijatelné.

Při pochůzce byl vytipován jako náhradní pozemek pro přesazení stromků východní výběžek pozemku KN 335/2. Jedná se o travnatou plochu částečně zarostlou keří. Počet stromků, které lze na tuto plochu přesadit, byl odhadnut na 100 kusů (orientačně 20 kusů v pěti řadách). Před výsadbou je nutné v místech výsadby pokosit travní porost, případně odstranit keře. Po přesazení je potřeba opakovaně provést zalivku stromků (v závislosti na aktuálních klimatických podmínkách). Přesazení bude provedeno v měsíci říjnu 2009. Budou se na něm podílet pracovníci odboru životního prostředí Městského úřadu Hustopeče, případně Městys Boleradice.

Následující rok po přesazení bude vyhodnocena úspěšnost zásahu (uchycení sazenic) a dohodnut další postup.

Dále bylo dohodnuto, že osoba, která bude provádět zásahy (sečení, likvidace dřevin apod.), bude předem o začátku prací informovat obec a pana Křížáka.

Zapsal Petr Berka 04.09.2009

Ohlédnutí za prázdninami

V době hlavních prázdnin si žáci školy hledí především odpočinku a mělo by to tak být i s učiteli. Provoz školy se tedy omezil jen na šest dní pro děti z mateřské školy na začátku prázdnin. Dále si učitelé i zaměstnanci provozu vybírali dovolenou. Po návratu z ní je čekalo hodně práce. V době prázdnin proběhlo ve škole malování učeben ZŠ i MŠ. Byla dokončena počítačová učebna a vybavena nábytkem. Počítačová síť je nyní rozvedena po celé škole.

I ve školce mají paní učitelky nový nábytek pro nezbytné pedagogické zázemí a dokumentaci. Na pozemku školní zahrady opět probíhaly stavební práce. Na tomto místě chci především poděkovat panu Kleinovi, který pomohl vybudovat lepší přístup do sklepa, panu Oudovi, který nám pooral celý pozemek a ostatním tatínkům i dobrovolníkům, kteří jej připravili na zatrávnění.

Za vydatné pomoci obecních zaměstnanců byla položena drenáž podél zadní části budovy školy, která by měla zmírnit vlhkost v budově. Na školním pozemku pracovali také dohodnutí zaměstnanci, zejména Ivo Vavřík a Jan Plocek. Věříme, že se nám podaří práce včas dokončit a uvítat v důstojném prostředí návštěvu pedagogů z českých škol, kteří k nám přijeli 18. 9. v rámci semináře Toulavý autobus – po školních přírodních zahradách. Na konečných úpravách se podílejí všichni zaměstnanci školy podle vlastních možností a sil.

Škola byla připravena k provozu i po stránce hygienické a bezpečnostní. Zůstatek peněz z projektu MŠMT bude čerpán ještě do konce roku 2009.

Informaci o provozu školy zakončím oznámením nových telefonních čísel. Z důvodu finanční úspory má nyní škola tři mobilní telefony a čísla:

722 199 668 – do základní školy

722 199 671 – do školní jídelny, odpoledne do družiny

739 498 787 – do mateřské školy

Ještě jednou děkujeme za pomoc s přípravou nového školního roku.

Milena Ploková, ředitelka ZMŠ

Škola volá...

Sluníčko se ještě letně usmívá, ale první ranní mrazíky oznámily konec prázdnin a příchod září. Aktovky jsou připraveny a děti se nám vrací do školních lavic...

Ve školním roce 2009/2010 bude počet dětí ve škole podobný předcházejícímu roku. Zvýší se počet dětí v mateřské škole a naopak nastoupí méně prvňáčků – také proto, že někteří rodiče využili možnost odkladu povinné školní docházky.

Prvňáčci vykračují poprvé do školy

O děti ve škole budou pečovat paní učitelky Dagmar Ševelová, Martina Bubeníčková a Miroslava Vavriková. Počet dětí ve škole během roku vystoupí na 31.

V základní škole klesl počet žáků na 41. Jejich vzdělávání se budou věnovat třídní učitelé Mgr. Milena Pločková, Mgr. Pavel Kabelá a Mgr. Jana Šedivá. Dalšími zaměstnanci jsou Mgr. Katarina Máčková, Ing. Libor Šedivý, paní vychovatelky Miroslava Vavriková a MUDr. Klára Kočicová – také asistentka pedagoga.

Organizace školního roku, plán práce a výroční zpráva školy budou pro rodiče připraveny na první společné plenární zasedání. Nyní si učitelé připravili krásně vyzdobené třídy, pomůcky a učebnice a již se těší, až se 1. září otevrou školní dveře.

Abychom dětem pobyt ve škole zpříjemnili a umožnili jim všestranný rozvoj, nabízíme jim možnost docházky do zájmových útvarů. V tomto školním roce jich bude otevřeno 9.

V rámci školní družiny mohou děti odpoledne navštěvovat počítačovou učebnu, věnovat se sportovním aktivitám nebo výtvarným činnostem a výuce první pomoci.

Věříme, že školní rok bude úspěšný a žákům se bude dařit. Těšíme se na ně i na spolupráci s rodiči a občany Boleradic.

Za kolektiv zaměstnanců Milena Pločková

Toulavý autobus

V pátek 18. září v odpoledních hodinách bylo ve škole rušno. I když děti většinou odešly, škola byla přesto plná hlasů – tentokrát 38 pedagogů z různých částí republiky. Přijeli se k nám podívat s "Toulavým autobusem" v rámci třídního semináře, který pravidelně několikrát ročně pořádá středisko ekologické výchovy Chaloupky u Třebíče. Učitelé z různých stupňů a typů škol objíždějí školy s přírodními zahradami či učebnami a sbírají náměty pro svoji práci. Je tedy zřejmé, že zájždějí na místa, kde se ekologické výchově daří a má již jistou tradici.

Ačkoliv jsme uprostřed práce na pozemku školní zahrady, snažili jsme se učitelům ukázat, co jsme během posledních let vybudovali a jaký je náš cíl. A učitelé byli překvapeni, někteří přímo nadšeni. Velký dojem na ně udělalo také milé přijetí ve škole a uvítací slovo pana starosty i celkově krásné prostředí Boleradic. Potěšilo nás, že jsme je mohli provést po zahradě i učebnách, pochlubit se výukovými materiály i vybudovanou bylinkovou spirálou a jinými prvky. Ve škole si prohlédli učebny a na závěr prezentaci, která jim přiblížila roky práce na zahradě. Děkujeme touto cestou všem, kteří při úpravě zahrady v letošním roce pomáhali. Jejich práci nyní znají a oceňují v různých koutech republiky.

Milena Pločková

Tábor OS Nedánov – Hájenka Černé lesy

Vážení čtenáři, v letošním roce pořádalo Občanské sdružení Nedánov Letní dětský tábor pro děti z Boleradic a okolí. Tábor se konal v termínu 7.-16. srpna 2009 v překrásném prostředí Vysočiny v Hájence Černé lesy u Brtnice (viz. www.ddm.ji.cz). Celkově se tábora účastnilo 46 dětí z Boleradic a blízkého i vzdálenějšího okolí.

Mottem tábora bylo: KDEPAK JE LESA PÁN? Hledání, pátrání a vylouštění tohoto rébusu probíhalo po celou dobu tábora a naši táborníci si poradili. Ptáte se jak? Tak to se dozvíte při čtení tohoto článku.

Na základnu jsme v menší skupince dorazili již v předstihu ve čtvrtek 6.srpna. Převzali jsme do užívání základnu a začali se pilně připravovat na příjezd

táborníků. Provedli jsme několik dohodů na Lesní správě, na úřadu městyse a samozřejmě v místním zdravotnickém zařízení. Upřesnili jsme si trasy jednotlivých akcí a místa jejich konání s cílem předejít problémům při výletech, soutěžích a hrách. Příjezd táborníků se poněkud opozdil, ale i přes to se nám podařilo táborníky včas a bez větších problémů ubytovat.

Třetímu oddílu chutnalo – co si kdo navařil, to si taky snědl

Program byl, podle mého názoru, sestaven velmi dobře a reagoval na malebné prostředí, ve kterém jsme se nacházeli. Letos bylo snahou personálu táborníky více vtáhnout do života spojeného s přírodou a dobrodružstvím s tím spojeným. Zdokonaľovali jsme se v morseově abecedě, v dešifrování a šifrování zpráv, vyzkoušeli jsme uzly, propátřávání terénu, zručnost, důvtip, úsudek a v neposlední řadě kolektivní řešení jednotlivých her a soutěží. Uvádím jeden příklad za všechny. Nejmladší táborníci se jako první pustili do vaření a stanování ve volné přírodě. Věřte, nevěřte, ale šlo jim to na jedničku. Když už měli večeři a šli na kutě, najednou se pokazilo počasí a vypadalo to na pořádnou bouřku. Po krátké poradě byl vydán pokyn nastoupit, uchopit věci a přesunout se do tábora. Nevěřili byste, jak málo času potřebovali na sbalení, převlečení a noční přesun do tábora.

Jaký by to byl tábor bez pořádného táboráku

Absolvovali jsme i výlet do Jihlavy, kde jsme navštívili místní ZOO, katakomby a táborníci měli čas a prostor pro nakoupení dárečků pro své nejbližší a jak jsem některé viděl, určitě řadu z Vás potěšily. A ještě něco Vám prozradím. Letos to byl tábor zpěváků, každý den se hrálo, zpívalo a připravovalo na soutěžení ve zpěvu. Odborná porota měla fúru práce, aby stanovila pořadí jednotlivých oddílů. Jen tak dále táborníci. Neméně

záživné bylo dopoledne s ABC, kdy jsme soutěžili v jednotlivých kolektivních hrách a všichni táborníci obdrželi od redakce časopisu ABC upomínkové předměty. Vyvrcholením celotáborové hry „Kdepak je lesa pán?“ byla sobota, kdy na rozloučení s táborem přišel i Lesa pán, naše kamery ho zachytily a na DVD, které obdrží každý táborník, ho jistě poznáte.

A je to! Už jsme doma u maminky

Vedoucí a instruktoři program připravovali od začátku roku a jsem přesvědčen, že se nám záměr vtáhnout děti do her, soutěží a dění na táboře podařilo. Svědčí o tom i Táborové zprávičky, které jste měli možnost sledovat po dobu konání tábora na stránkách www.boleradice.cz. Jako hlavní vedoucí tábora tímto děkuji všem táborovým pracovníkům za přípravu a hladký průběh tábora. I když jsme letos vyjžděli v jiném složení než v předchozích letech, mohu konstatovat, že se táboroví pracovníci stali týmem, se kterým je radost pracovat. Dovolte mi, abych vzávěru poděkoval všem sponzorům za podporu při přípravě a provedení tábora, zejména Úřadu městyse Boleradice, vojákům z Brna a firmám Polyplast, Moravia Propag a Pekařství Taranzová. Přátelé, pokud se Vám na táboře líbilo, jsme velmi rádi. A co bude dál???

Dr.Drahomír Hausner – hlavní vedoucí tábora

Poděkování za tábor

Moc bych chtěla poděkovat hlavnímu vedoucímu, všem vedoucím oddílů, instruktorům, kuchařkám a kuchaři, zdravotníkovi, řidiči a dalším lidičkám, kteří se podíleli na přípravě dětského tábora v Brtnici. Mají můj velký obdiv, že přichystali pro děti spoustu her, úkolů a srandy. Vzáli na sebe nelehký úkol a věnovali našim dětem svůj volný čas. Děti dojevy nadšené a zároveň smutné, že už je konec. Na našich stránkách jsme sledovali vaše zprávy z dění na táboře. Ještě jednou všem moc děkuji a přeji spoustu tak vydařených akcí.

rodič, 20.08.2009 13:19

Připojuji se k díkům za krásné strávený týden mých synů. Přijeli nadšení, plni dojmů, chutí do her a různých činností - což nebývá tak častý jev u nastávajících dospívajících. Televizi nechali vypnutou a raději se chopili kytary a domem znějí táborové písničky. Doufám, že to slíbené překvapení do dalších let bude zase jen příjemné. Ještě jednou dík všem, kteří se o krásný týden zasloužili.

rodič II, 25.08.2009 07:20

Za všechny rodiče, kteří sledovali svoje ratolesti na webu v Táborových zprávičkách děkuji Drahošovi Hausnerovi a všem, kteří mu pomáhali je sestavit.

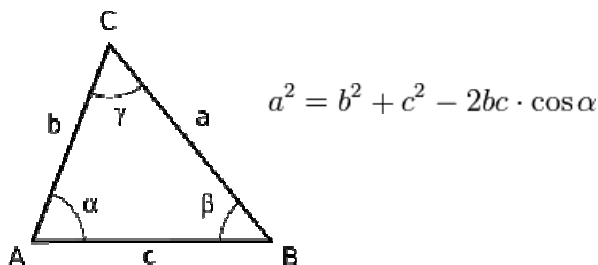
Jiří Janda

Z rozhledny je vidět odlesky střechy Štěpánského dómu

Tuto floskuli s několika mutacemi přebral snad všichni novináři, co udrží pero či klávesnici počítače v ruce. Mohli jste si ji přečíst v Deníku Břeclavsko, v moravské příloze Dnes, v Lidových novinách, v Moravském jihu a na internetu ji opisoval jeden web od druhého. A jsme i světoví! Anglická mutace týdeníku Respekt vycházející na internetu ji uvedla takto: *A new observation tower has been built on the peak of Nedánov by Boleradice near Břeclav, with a view all the way to Vienna.* Autorkou věty je nositelka krásného irského jména Martha J. Sullivan.

Takže jak to je doopravdy? Co na to říká znalec cosinovy věty Slávek Rauš? Pro čtenáře vzdělání humanitního doporučuji přeskočit následující tabulku a kresbu trojúhelníku s komplikovaným vzorcem:

Poloměr Země	6 378,000	km	
Nadmořská výška Nedánov	0,268	km	
Výška rozhledny od úpatí	0,025	km	
Celkem Nedánov i s rozhlednou	6 378,293	km	b
Vídeň - základní terén	6 378,180	km	
Vzdálenost Nedánov – Vídeň	90,000	km	c'
Viditelnost na tečně nad Vídní	0,748	km	
Poloměr země + kopec v trase Nedánov - Vídeň	6 378,300	0,300	a
Vzdálenost kopce od Nedánova	45,000	45,000	c
cos alfa	0,003372		
alfa - úhel pozorování z rozhledny	89,806796		
Viditelnost Vídeň	0,444	km relativních nad zemí	
A - Pozorovací místo - Nedánov			
B - viditelné místo nad Vídní			
C- střed Země			

Vychází to tak: pokud by byl v půli cesty k Vídní kopec vysoký 200m n.m., tak by byly v oblasti Vídně vidět objekty s relativní výškou 244m (počítáno Vídeň 180 m n.m.), při 250 mn.m. objekty vysoké 344m, při 300m n.m. objekty vysoké 444m. Poslední údaj považuji za nejreálnější. Donau Turm má 252m a hodně tenkou špičku. Vidět by tedy měly být snad ještě kopce Vídeňského lesa s výškou do 550m n. m. na západ od Vídně. Bohužel Štěpánský dóm je pro pozorovatele z rozhledny schován za kopci nad Vídní. A to i přesto, že jsou nižší než

Nedánov a dosahují výšky kolem 300m n. m. Zkrátka Země je kulatá.

A jaké je poučení? Nevěřte novinám. A to ani těm, co píšou v angličtině. Někteří novináři jsou líní a fakta si neověřují (mají humanitní vzdělání). Co kdyby někdo pozval Marthu J. Sullivan na rozhlednu do Boleradice, aby nám ukázala *view all the way to Vienna*? A potom do sklepa do Tihelny. Ostatně po půl litru kořalky je vidět i Saharu s Jižním křížem nad hlavou a pozorovatelem třeba ve sklepech, jak pravil jeden nejmenovaný návštěvník.

Stanislav Rauš a Jiří Janda

Řekli o rozhledně:

„Je to velmi složitá stavba a jsem rád, že se jí podařilo dokončit,“ autor projektu Antonín Olšina.

„Bořetická rozhledna byla první, velkopavlovická je velice hezká po architektonické stránce. My máme zase tu nejvyšší,“ starosta Boleradice Jan Koráb.

„Na všechny okolní rozhledny se díváme z vrchu (krátká pauza) Nedánov,“ Stanislav Svoboda.

„Jsem velice překvapen, co vše je odsud vidět. Výhled je opravdu nádherný, ale možná jí chybí ještě tak pět metrů aby bylo vidět i na naši rozhlednu v Bořeticích,“ Václav Petrásek prezident Krajské republiky.

„Pěkný výhled tady máme. Když jsem byla mladší, tak si pamatuji, že stará rozhledna stála až v lese. A nebyla tak pěkná,“ Květa Chalupová, 89 let.

Požehnání biskupa Vojtěcha Cikrle

„Tvar rozhledny jako přesýpacích hodin je moudrý symbol času, který nám Bůh dává, abychom ho nepromarnili. Žehnám všem, kdo se nějak podíleli na uskutečnění, žehnám i všem návštěvníkům, aby uviděli „dál a výš“ nejen z rozhledny ale i v každodenním životě. A všem kdo sem budou přicházet s dobrým úmyslem přeji, aby pod Nedánovem v Boleradicích nacházeli pohostinnost, přátelství a otevřená lidská srdce.“

Z dopisu na radnici ...

Vážený pane starosto, jsem autor knih o rozhlednách a spoluautor televizního seriálu Rozhlédni se, člověče. Knihy i seriál vyvolaly obrovský zájem o tento typ staveb, dokonce větší, než jsem v době jejich psaní (roky 1998 a 1999) čekal. Mám velkou radost z toho, že řada nových rozhleden vyrostla na Moravě, kde v minulosti byly tyto stavby málo zastoupeny. Navíc mě těší, že se ujal i myšlenka na výstavbu "vinařských rozhleden", kterou jsem propagoval ve své druhé knize Rozhledny na prahu 21. století vydané v roce 2003.

Letos v létě jsem všechny nové "vinařské rozhledny" navštívil - samozřejmě na kole, jak je mým zvykem - a věnoval jsem jim samostatnou stránku na mém Webu:

<http://itakura.kes.tul.cz/jan/rozhledny/vinarske-rozhledny.html>

Věřím, že nové rozhledny přilákají do Vašeho krásného kraje mnoho dalších návštěvníků. A také doufám, že Česká televize projeví zájem o natáčení dalších dílů oblíbeného cyklu, v nichž už Morava nebude hrát roli rozhlednové Popešky.

S pozdravem

prof. ing. Jan Nouza, CSc.

Mistrovství ČR F2D 2009

Dne 29. a 30.8.2009 se na našem letišti uskutečnilo již druhý ročník Mistrovství ČR v kategorii F2D "Combat". Někteří závodníci obývali letiště již od pátku, aby "nasáli" atmosféru bojiště a zároveň produktů Moravy. Ale předpověď počasí nám nebyla nikterak nakloněna. Sobotní závod pro nepřízeň počasí bylo nutno přeložit na neděli. Soutěžícím přesto dobrá nálada v žádném případě neubývala. V jednotlivých přestávkách v zalívání matkou přírodou bojovníci pilně trénovali až do pozdních nočních hodin. Nedele nás vítala krásným slunečným ránem. Celý závod probíhal v pohodové atmosféře, která je pro boleradické klání typická. Vítězem a současně mistrem ČR F2D pro rok 2009 se stal Václav Zahálka.

Za pár okamžiků začne nesmlouvavý souboj dvou pilotů

Jaké by to byly závody, kdyby nebylo o co soutěžit? Sadu medailí věnoval Svaz modelářů české republiky a pohár pro vítěze věnoval Městys Boleradice. Další ceny věnovali: Vinařství Koráb, C&K Toyota Brno, Baustoff+Metall Brno, Stehlík Libor s.r.o., Sádrokartony-Stehlík a materiálně nám pomohla fa Mikulica s.r.o. Zvláštní poděkování patří firmě Mejzlík.

Co říct na závěr? Počet soutěží na našem letišti každým rokem stoupá. Některé kategorie si našli v kalendáři

soutěží již pevné místo. Jistě není bez zajímavosti, že v letošním roce k nám byla přestěhovaná další soutěž. Pro příští rok se opět budeme ucházet o pořadatelství Mistrovství. Současně začátkem měsíce září jsme požádali o pořádání Světového poháru.

Libor Stehlík za LMK Boleradice

Nové hry na bolearadickém jevišti

Zeptal jsem se režisérky divadelního spolku Aleny Chalupové, co připravuje pro naše diváky v nové divadelní sezoně.

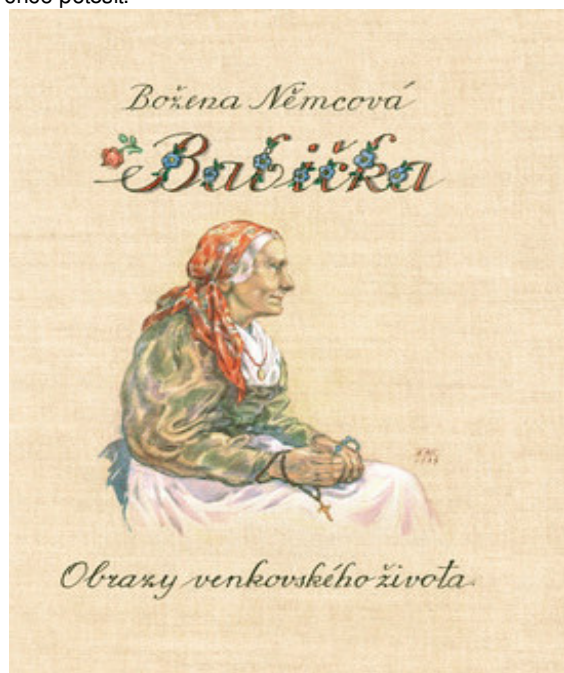
Koncem letošního roku by se měla na našem jevišti objevit hra, která byla původně hrou televizní. Napsal ji Oldřich Daněk pro Janu Brejchovou a Jaromíra Hanzlíka. Nese název Zdeleka na tak ošklivá, jak se původně zdálo. Hra obsahuje čtyři samostatné povídky, spojené společným tématem vztahu muže a ženy v průběhu času a historických situací.

„Příběh athénský“ - o kráse umění, ale také o právu – je z roku 322 př.Kr. Theukros, soudcův syn z řeckého ostrova Rhodu, přijíždí k slavné athénské hetěře Fryné, kdysi souzené za bezbožnost. Zaplatí si večer s ní, aby na vlastní oči viděl, jaká je proslulá žena s proslulými řadry, která ji přinesla u soudu osvobození.

„Příběh uherský“ se odehrává v únoru roku 1287 – a koluje v něm horká kumánská krev, stejně jako v žilách tehdejšího uherského krále Ladislava IV. Ten přijíždí za svou sestrou Alžbětou, abatyší kláštera dominikánek, aby ji přemluvil ke sňatku se Závišem z Falkenštejna.

„Příběh flanderský, nebo také anglofrancouzský“ je z doby, kdy u nás vládl Karel IV. Odehrál se kolem roku 1367 a hlavními postavami jsou Filipa Henegavská, královna anglická - žena Eduarda III. a kronikář Jean Froissart.

„Příběh český“ je krátký. Krátký jako noc z 29. na 30. května roku 1434, noc před bitvou u Lipan. Jeho hrdinou je Prokop Holý, zvaný Veliký, velitel spojených tábořských a sirotčích vojsk. Přichází ho navštívit „holka“, která ho chce potěšit.

Uvést „Babičku“ také na naše jeviště bylo mým snem již několik let

Je už veřejným tajemstvím, že připravujete také inscenaci Babičky. Co vás přivedlo k uvedení této hry a kdy se na ni můžeme těšit.

Kdo by neznal krásnou knihu české spisovatelky Boženy Němcové „Babička“. Začala ji psát roku 1853, v těžkém období svého života, krátce po smrti syna Hynka. Předtím se dlouhá léta věnovala sbírání materiálů z lidového života, ať se jednalo o zapisování pohádek, vyprávění, zvyků, lidového oblečení. V „Babičce“ tak zúročila nejen vlastní vzpomínky na dobu svého dětství a na svou babičku Magdalenu Novotnou, ale i svojí předchozí práci. Podařilo se jí zachytit život na české vesnici 19. století.

Divadelních zpracování „Babičky“ je celá řada, od autorů známých jako František Pavlíček, Jaromír Pleskot, Adolf Wenig, až po ty méně známé. Znamé jsou i filmové adaptace. „Babička“ z roku 1940 s Terezií Brzkovou, z roku 1971 s Jarmilou Kurandovou a Libuší Šafránkovou, k níž scénář napsal František Pavlíček s režisérem Moskalymem.

Uvést „Babičku“ také na naše jeviště bylo mým snem již několik let, ale přípravy vázly na tom nejdůležitějším – žádná žena se nechtěla ujmout role „babičky“. Teprve letos se mi konečně podařilo přesvědčit Evu Charvátovou, aby se této náročné, ale krásné a věčné úlohy ujal. Takže půjde-li všechno dobře, premiéra by mohla být na jaře příštího roku.

Aleny Chalupové se ptal Jiří Janda

Naše cesta

Naše organizace po roce 2000 a zejména po změně svých stanov v roce 2006 zcela zásadně změnila náplň své činnosti, reformovala svoji priority. Zaměřila se na obohacování dění u nás a vytváření trvalých hodnot ke zvýšení známosti a turistické přitažlivosti naší obce. Toto svoje odhodlání naplňuje akcemi, výstavbou a finančními prostředky. Např. : humanitárními akcemi běh T. Foxe a bolearadickým putováním, čímž přispěla několika desítkami tisíc na výzkum rakoviny a podporu Betlému Klobouky. Dále to byly košty pálenek, účast při organizování výstav betlému, zájezdy, vybudování naučné stezky, vydání propagačních materiálů, pohlednic, publikace, započeti budování rozhledny, koncerty a jiné. Nejnáročnější byla naučná stezka Paseky-hrad, neboť nejprve se muselo zlikvidovat bývalé smetiště a pak tento prostor upravit, doslova prodrat se nepropustností křovin a konečně vybudovat přístupovou cestu a na strmých úsecích i schody. Ve druhé epatě se stezka rozšířila i po vesnici a jejím okolí, a tak 24 panelů informuje o zajímavostech v Boleradicích. Dnes je díky práci našich členů plocha bývalého hradu volná a pohledná, opět se objevily původní rostliny, a proto se o toto místo zajímají ochránci přírody. Toto území má pro náš městys především hodnotu historickou. Byl zde totiž jediný kamenný hrad v dalekém kraji. S jeho rozlohou a jedinečným tvarem si neví rady ani historikové, neboť písemné prameny hovoří jen o jeho druhé fázi existence. Jeho počátky a tím i jeho funkce a význam jsou neznámé. Proto bychom chtěli ve spolupráci s archeology v jednom příkopu udělat malou sondu a pokusit se tak zachytit stopy jejího vzniku. Uprostřed plochy bychom chtěli vybudovat malou vyhlídku, aby bylo možné přehlédnout celý hradní prostor.

Jako součást naučné stezky jsme vybudovali malou stavbičku ve tvaru boží muky věnovanou třem vínařským patronům. V souvislosti s tímto nás mrzí, že jsme se setkali s nepochopením některých lidí. Stavbičku jsme opravdu nezamýšleli ve smyslu církevní muky se svými pravidly, ale budovali jsme drobnou architektonickou stavbu v její podobě, jelikož prostředí naší krajiny, tradice

a cítění lidí tomu velelo. Bylo by necitlivé mezi vinicemi postavít nějakou gloriету, obelisk, mlíník či pavilonek – to se hodí do zámeckých parků. Zde vyobrazený sv. Martin na jehož adresu se také snesla ostrá kritika, patří dle našeho názoru mezi vinařské patrony. Jako takový je uváděn ve vinařské literatuře. Volba lidového pořekadla výstižně charakterizuje konání vinařů při jeho svátku v kalendáři. Dotklo se nás také vyjádření, že tuto stavbu stavěl komunista. Není to pravda. Muku stavěla firma Stehlík a synové a podíleli se na ní tyto lidé: Jos. Půček ml., Vlasta Sedláček, Mirek Vašíček, Zbyněk Stehlík, kameník Vech, Jar. Procházka a Jan Horák. A co nás těší? Odhalení provedli naši velko-vinaři ze sympatií k této stavbičce. Děkuje.

Místem, které se přímo nabízí svým jedinečným pohledem na Boleradice a jeho půvabné okolí je prostor u jedné z informačních tabulí naučné stezky v trati nad Šejby, nedaleko uvedené stavbičky. Počátkem července jsme tam postavili sochy sv. Cyrila a Metoděje tak, aby se dívaly na bývalé staroslovanské pohřebiště a sídliště dnešní obce. To bylo ve své době rozlehlé a významné. Pohřbívalo se na něm celé století v době rozkvětu Velké Moravy. Svými nálezy, zejména hrotem bojovníka s bohatou výbavou, především mečem severského původu, má svoji váhu. Vlastnit jej mohla jen bohatá a čelná osoba. Proto tyto sochy mají připomínat nejen význam obou bratrů pro naše předky, ale i nás a také zdůraznit význam pohřebiště pro Boleradice. V neposlední řadě jsme chtěli oživit naši krajinu, zvýraznit její rozmanitost a upoutat turisty. To je naše přednost, toho bychom si měli vážit a být na to i trochu hrdí. A na spekulativní otázku, zda u nás v té době věrozvěstové mohli být či ne, lze odpovídat ano i ne. Dokázat nelze obojí, ale na základě historických reálií se lze klonit k tomu prvnímu. Ale i tak máme nezvratné důkazy přítomnosti našich staroslovanských předků, což je třeba si neustále uvědomovat a zdůrazňovat ten fakt. Toto byla naše motivace k postavení tohoto sousoší. A spolu s drobnou stavbou rovněž zviditelnit Boleradice. Okolí obou míst chceme ještě upravit a dovybavit, a proto bychom uvítali ochotné pomocníky – ty z Vás, kteří rádi pracujete se dřevem, nebo jste šikovní zahrádkáři. Dále jsme začali budovat rozhlednu na Nedánově. Naše valná hromada tento záměr schválila a uvolnila pro počátek finanční částku 300 000,- Kč. Zahájili jsme přípravné práce, ale k naší lítosti jsme zjistili, že jako společenská organizace nemůžeme obdržet dotace a rozhlednu sami vybudovat. Poté jsme se podíleli na přípravách společně s obcí, a to již v době, kdy byl starostou obce ing. Jiří Zajíc. Zajišťovali jsme projektanta, vybrali její tvar, zakoupili jsme kulatiny a tyto ošetřili a uskladnili ve firmě ZEČI spol. s r.o. Boleradice, a to zdarma za co vedení společnosti děkujeme. Další přípravné práce a výstavbu již zajišťoval městy Boleradice. Máme radost, že započaté dílo bylo nakonec dokončeno. Na památku při jejím otevření naše organizace podle původního plánu rozdávala všem účastníkům trička s logem organizace a rozhlednou. Rozhledna se těší velkému zájmu, líbí se její vzhled a tvar. Přitahuje na Nedánov spousty zájemců a zviditelňuje Boleradice v dalekém kraji. Naopak nás nepotěšilo, že zástupci naší organizace nakonec nebyli přizváni k organizování jejího odhalení, ani na vlastní akt přestřížení pásky při slavnostním otevření. Proto na dotazy mnohých občanů, proč se tak nestalo, jsme byli nuceni odkázat na pana starostu. Máme výhrady i k informační tabuli u rozhledny, kde chybí vyjádření finančních příspěvků, nejsou zde uvedeny místní firmy, které se nemalým přispěním podílely na výstavbě (Zeči,

spol. s r.o., Klempířství Novotňák – Soukop, Zámečnictví Sedláček Pavel), a žádáme u co nejkratší době o nápravu. Je škoda, že se nevyužil počáteční zájem turistů a po dobu prázdnin se neinstaloval malý prodejní stánek.

Naší zatím poslední aktivitou byla spolupráce s archeology při terénní sondě v trati Vorličky. Leteckou archeologii tam byly zjištěny dva oválné okruhy. V terénu byly potvrzeny, na každé straně dva hluboké příkopy. Přítomný doc. pan. Unger konstatoval, že jde o pravěký rondel, který ve své době sloužil více účelům, od kultovních až po obranné. Máme plány i pro budoucnost a věříme, že při jejich realizaci se setkáme s větším pochopením a s větší spoluprací s obcí. Máme i další nápady, ale ty si necháme jako překvapení.

Letos v říjnu plánujeme velkou akci, která zviditelní Boleradice. Bude to 40. konference vlastivědných kroužků a pracovníků Jihomoravského kraje, která k nám přivede řadu odborníků a dalších zájemců, kteří uslyší a uvidí, co u nás děláme a máme. Na tuto akci zveme také ty občany, kteří mají zájem se něco dozvědět o minulosti a přítomnosti naší obce.

Boleradice mají svoje přednosti a možnosti, ty chceme neustále vylepšovat a zdůrazňovat. Možná to bude znít nadneseně a okřídleně, ale usilujeme o Boleradice krásnější a pro návštěvníky poutavější.

výbor ZO Techsport Boleradice

Hravé loučení s prázdninami 2009

V neděli 30. srpna jsme se za pěkného počasí sešli se zhruba 50 dětmi a jejich rodiči v parku u hasičárny, kde jsme zahájili již šestý ročník "Hravého loučení". Děti poté vyrazily na připravenou trasu. Prvním stanovištěm byla Kaple sv. Rocha, kde se skákalo v pytích a chodilo na chůdách, na druhém stanovišti, zřejmě nejvíce oblíbeném, si děti zkoušely stříkat z hasičského auta vodou.

Skákání v pytli není jen tak

Pokračování trasy bylo v "Tihelíně", kde se zkoušelo tahání vody do koštěře a velice nás překvapilo, jak to dětem skvěle šlo, takže věříme, že jsou mezi námi i další budoucí "vinaři". Pak už na děti čekaly atrakce v parku a občerstvení i s opékáním špekáčků. Věříme, že se dětem "Hravé odpoledne" líbilo a že nebudou mít ze sladkostí, které si vysoutěžily pokažené zoubky.

Za spolupráci na této akci také patří velký dík Městy Boleradice, ZMŠ Boleradice, Pekařství Křížák, Vinařství Koráb, panu J. Pražákovi a děvčatům, která pomáhala při soutěžích. Přejeme všem dětem, aby úspěšně vykročily do nového školního roku!

Zuzka Čermáková za J-SDH Boleradice

Historie poutního místa v Žarošicích

Druhá sobota v září - Zlatá sobota - je každoročně největší poutí ke Staré Matce Boží v Žarošicích. Je velikým svátkem nejenom tuto obec, ale i pro celé Slovácko a jižní Moravu. Je zde možno spatřit záplavu nádherných krojů z různých koutů naší vlasti. Pravidelně se poutí účastní i farníci z Boleradic.

Na stránkách Žarošic jsem našel několik řádek věnovaných historii tohoto poutního místa. Žarošicím je věnována i kniha Antonína Kolka *Historie kostela Staré Matky Boží a rezidence na nynější Silničné*. Půjčit si ji můžete v naší knihovně.

Na počátku 14. století byla v Žarošicích zřízena samostatná farnost. Náboženský život se ovšem už dávno předtím soustředil kolem poutního místa ve vinicích na dnešní Silničné. Duchovní správu vedli cisteraci kněží, a to až do zrušení starobrněnského kláštera. V době rozkvětu poutí bydleli u starého kostela farář a dva kaplani. Těm při poutních návalech vypomáhali i deset dalších kněží z různých řádů i kněží diecézních. Na poutě každoročně přicházelo až šedesát tisíc poutníků. Ti si postupně vytvořili zvláštní poutní ceremoniel s krásnými modlitbami a hodnotnými barokními písněmi. Z tohoto dávného ceremonielu se do dnešních dnů mnohé dochovalo.

Z krojovaného průvodu boledických poutníků

Neustávající přestavby poutní areál postupně rozšiřovaly až do podoby, kterou dnes známe třeba na Sv. Hoře u Příbrami. Orientovaný kostel s věží byl obklopen nádvořím s klenutými ambity. V rozích stály kaple. Další kaple byla u brány pro poutníky. Na jižní straně byla rozsáhlá jednopatrová budova pro kněze. Plány k přestavbě vypracoval věhlasný brněnský stavitel Mořic Grimm.

Smrtící ránu tomuto místu zasadily josefínské reformy. Poutě však neumřely. Láska obyvatel i poutníků, tradice a síla zvyku jim nedala zahynout. Když v sobotu 11. září 1785 se před uzavřeným místem shromáždil opět dav

prostých poutníků, vnikl do chátrajícího a vykradeného kostela a předmět svojí úcty – milostnou sochu Staré Matky Boží – v průvodu přenesl do kostela sv. Anny, aby tam mohl být přítomen bohoslužbám.

Poutní areál ve vinicích pak postupně chátral, až byl prodán obci. Po požáru Žarošic v roce 1797, kdy vyhořela velká část obce, včetně kostela sv. Anny a fary, bylo fragmentů ze zrušené rezidence použito jako materiálu k výstavbě nového kostela a obnově vesnice. Kostel pak byl znovu vysvěcen v roce 1801. Tak z velké části byla přenesena do obce nejen uctívaná socha a poutní tradice, ale i mnohé ze zaniklého poutního místa, po němž byste dnes s obtížemi hledali památku.

Současný kostel nevyniká žádným zvláštním slohem, ale je o mnoho prostornější, s oratořemi a upraveným poutním prostranstvím. Zde se i nadále uchovává milostná socha i poutní tradice. Socha Panny Marie je přes šest a půl století stará, téměř v živé velikosti, skvělá práce neznámého umělce a kromě úcty věřících také prvořadá kulturní památka.

Interiér kostela sv. Anny v Žarošicích

Jak vzniklo a proč i přes častou nepřízeň doby stále přetrvává toto poutní místo? Žádná mimořádná zjevení, žádná mimořádná událost, žádné na odiv postavené zázraky, ale utrpení, bolest, bída a pronásledování prostého lidu dalo počátek tomuto poutnímu místu. V dobách nájezdů, pronásledování, pustošení a válek měl obyčejný venkovský člověk proti hordám nepřátel jedinou ochranu - útek! Hospodář vzal s sebou to nejcennější, co měl: děti, manželku, staré rodiče, blízké a utíkal do hustých lesů, kde se mohli skrýt a kam se nepřátelé většinou neodvažovali. Ti pokradli, pobili a zničili, co mohli, a odtáhli zase pryč. Pak se rodiny shledávaly a setkávaly na smluvených místech. Jedním z nich byl právě kostel u Staré Matky Boží ve vinicích. Zde se radostně vítali živí, zde oplakávali a pochovávali své mrtvé. Zde „zanechávali“ své srdce, jak o tom vypráví dochované písně.

Úcta předávaná z rodičů na děti, z prarodičů na vnuky, pohled do tváře milostné sochy, ke které vzhlíželi naši předkové, a kam i po nás budou hledět naši potomci, je duchovním spojením generací z dávné minulosti do nedohledné budoucnosti.

Janda Jiří

Od boleradických vinic vzešli komorník i zemský hejtman

V roce 2006 vyšla kniha Miroslava Plačka a Petera Futáka, *Páni z Kunštátu - Rod erbu vrchních pruhů na cestě k trůnu*. V 14. kapitole příznačně nazvané *Od boleradických vinic vzešli komorník i zemský hejtman* je velmi podrobně popsána celá boleradická větev pánů z Kunštátu. Pro seriál Kdo to byl ... o významných osobnostech majících vztah k Boleradicím jsem z ní vybral části věnované zemskému hejtmánovi **Janu Kunovi z Kunštátu a Boleradic**, jak zní celé jeho jméno včetně predikátů.

Jan Kuna (II.) z Kunštátu a Boleradic byl významný moravský šlechtic, který pocházel z boleradické větve rodu pánů z Kunštátu. Jeho otcem byl Boček Kuna z Boleradic. První písemná zmínka o Janu Kunovi pochází z roku 1495. V roce 1503 byl již ženatý, protože své manželce Dorotě ze Zástřizl zapsal věno na vsetínském panství. 19. listopadu 1506 byl rozdělen rodový majetek, podle něhož Jan Kuna získal města a hrady Rožnov a Vsetín, za které měl vyplatit svým bratřím podíl. V tomto období se již pohyboval v zemské správě. V roce 1503 se uvádí jako posel k zemským deskám, roku 1508 se poprvé zúčastnil zemského sněmu. V letech 1523-1524 a potom 1530-1539 byl moravským zemským hejtmánem. V letech 1528-1529 také působil jako nejvyšší komorník brněnské cúdy. V listopadu 1529 se účastnil obrany Vídně. Jan Kuna se jako úspěšný a bohatý muž snažil dále rozmnožovat své statky. Angažoval se v oblasti kolem Kyjova, spolu s bratry se podílel na správě vizovického kláštera a hradu Lukova. Jan Kuna zemřel roku 1540.

Pečeť Jana II. Kuny z Kunštátu a Boleradic

Jeho otec Boček Kuna nezastával žádný zemský úřad, ale od roku 1481 se celkem pravidelně účastnil zasedání zemských soudů v Brně i v Olomouci. V letech 1481-1494 byl často vybírán jako poručník k púhonům, několikrát působil také jako posel k deskám. Veřejně Boček Kuna naposled vystoupil počátkem července 1495 a na začátku listopadu 1495 byl již po smrti. Vedle vdovy Elišky z Kamenné Hory, která žila ještě v roce 1531, po sobě zanechal celkem devět potomků - šest synů (Jana, Smila, Viléma, Zikmunda, Jindřicha a Čenka Kuny) a tři dcery (Ludmilu, Benignu a Markétu).

Na zděděném majetku jeho synové zpočátku hospodařili v nedílu (společně). V majetkových transakcích je zastupoval nejstarší Jan Kuna, k čemuž prvně došlo při postoupení dílů Hodonína a přilehlého panství bratrancům Kunovi, Heraltu a Ladislavu Kunům. Změnu v podobě

rozdělení doposud společně spravovaného majetku přinesl až rok 1502. Tehdy bratři od zadluženého Petra hraběte od Sv. Jiří a z Pezinku koupili za 13 200 zlatých uherských panství Rožnov a Vsetín. Jednalo se vlastně o způsob mimosoudního vyrovnání. Hrabě Petr totiž bratřím dlužil 2000 zlatých, které nebyl schopen splatit. Po sérii púhonů z let 1500-1502 nakonec tíživou finanční situací hrabě Petr vyřešil prodejem celého panství. Zahrmovalo hrad Rožnov, tvrz Vsetín, městečka Rožnovce, Vsetín a Pržno a více než 40 vesnic. Kupní smlouva byla do zemských desek zanesena až v roce 1505, neboť nejdříve bylo nutné zboží očistit ode všech závazků a pohledávek, které na něm díky Petrovým dluhům

vázaly.

Přebal zemských desek za Jana II. Kuny z Kunštátu a Boleradic

Rožnov a Vsetín sice ještě koupili všichni bratři dohromady, následně se však dohodli na tom, že se správy ujme nejstarší Jan Kuna. K dohodě došlo patrně již v roce 1503. Hned v následujícím roce totiž nejstarší Jan Kuna pojistil své manželce Dorotě ze Zástřizl, dceři Jiříka ze Zástřizl a na Litenčicích, věno ve výši 2500 zlatých uherských na celém vsetínském panství. Písemně byl rodový majetek mezi bratry rozdělen až smlouvou vydanou na Rožnově 19. listopadu 1506. Podle ní si měl nejstarší Jan Kurta ponechat nedávno koupený Rožnov se Vsetínem, ovšem s podmínkou, že každému z bratřích za jeho díl vyplatí 2660 zlatých uherských. Vizovice, doposud v držení matky Elišky z Kamenné Hory, měly připadnout Smilu Kunovi s výhradou, že matku vyplatí. Podobně měl ze zástavy ve výši 2000 zlatých od pánů ze Žerotína vyplatit zastavené Březolupy a Zlámaný Újezd a ty pak také doživotně užívat. Bratři se mezi sebou zároveň dohodli, jak zabezpečí své tři sestry. Nejstarší Ludmilu si vzali na starost Jan a Zikmund, Benignu měli zaopatřit Smil, Vilém a Jindřich Kunové. Nejmladší Markéta měla prozatím zůstat u tety Anny z Kamenné Hory. Rozdělení majetku se již neúčastnil nejmladší z bratřích Čeněk Kuna, o kterém po roce 1496 nemáme žádné zprávy.

Ani po rozdělení rodového majetku však bratři mezi sebou kontakty úplně nepřerušili a dobré vztahy udržovali i nadále. Nejstarší Jan Kuna záhy našel uplatnění v zemské správě. Postupně krůček po krůčku se propracovával na stále vyšší posty. Začal v roce 1503 jako posel k deskám, o pět let později se prvně zúčastnil zasedání zemského sněmu v Olomouci a zemských sněmů se pak s takřka železnou pravidelností účastnil až do své smrti. V letech 1523-1524 a pak znovu mezi léty 1530-1539 stál v čele nejvyššího moravského úřadu jako zemský hejtman. Navíc v letech 1528-1529 si vyzkoušel také úřad nejvyššího komorníka brněnské cúdy. Podle Bartoloměje Paprockého se na přelomu října a listopadu 1529 nějaký „pán z Kunštátu“ účastnil úspěšné obrany Vídně před záplavou vojsk tureckého sultána Sulejmana Nádherného. Dokonce mu byl „zbroje přední kus prostřelen, ale jemu nic nebylo uškozeno“. Tímto pánem

z Kunštátu patrně nebyl nikdo jiný než Jan Kuna. Moravané tehdy pod velením zemského hejtmána Jana z Pernštejna a osmičlenné vojenské rady údajně postavili do boje na 20 000 pěšáků a 1600 jezdců. O čtyři roky později si Jan Kuna, tentokrát již jako jeden z velitelů moravského vojska, účast na obraně Vídně zopakoval. Turci však nakonec na dobře připravené město nezaútočili a svůj úder namířili na nedostatečně chráněné Štýrsko. Moravské jízdy jako zemský hejtmán Jan Kuna také velel koncem roku 1537 v průběhu bojů u Osijeku ve Slavonii (Chorvatsko). Boje však skončily těžkou porážkou armády Ferdinanda I. a jen na straně Čechů a Moravanů bylo na 5000 padlých.

...
Boleradická větev po posledním vzepětí za hejtmána Jana Kuny a jeho bratra Viléma nezadržitelně upadala nejen reprodukčně, ale i majetkově a vymřela v beznadějně chudobě. Vždyt Vilém Kuna (II.) zemřel v držení biskupského léna v Biskupicích a poslední muž rodu Kryštof dokonce do svého konce seděl na bývalém krumlovském léně pánů z Lipé ve Vedrovicích. Přitom statků a sídel během existence bolearadické rodové větve její příslušníci vlastnili a využívali velké množství. Prvním jejich sídlem byl samozřejmě hrad v Boleradicích. Na něj se Vilém z Kunštátu patrně přiznal a z dělbý příslušného panství vyplývá možnost, že se také o hrad zpočátku dělil se spoludržiteli. Hrad v té době již nějaký čas stál, neboť se předpokládá založení Lvem z Klobouk, nikoliv fundátorem zábrdovického kláštera, nýbrž jeho stejnojmenným synem. Lev se naposled uvádí v roce 1271, ale nedostatek hmotných nálezů neumožnil spolehlivě položit počátky hradu před tento rok. Ovšem jeho velikost (100 x 68 m!) zase nedovoluje uvažovat o zakladateli z vládyckého prostředí. Z hradu se na hraně svahu plochého návrší nad městečkem dochoval reliéf obdélné jednoduché dispozice, kterou ze všech stran chránily široký příkop a vnější val. Z plochy hradu nevyčnívá zdivo a nejsou vidět ani stopy po zástavbě. Hrad byl přesto určitě zděný a o jeho úpravách pánů z Kunštátu nelze pochybovat, avšak čas a lidé z okolí se postarali o likvidaci zdiva. Uspořádání je proto nejasné a bez výkopů ani není možné ověřit, zda byl z rozsáhlé plochy vydělen obytný areál. Dá se to předpokládat, ale pouze hradbou a bez příkopu. Válečné bouře 15. století hrad přežily, neboť Korvínův hejtmán Jan Zelený ho po roce 1471 listově obsadil a asi deset let držel. Na přelomu 15. a 16. století ho 20 let vlastnili Zástřizlové a až v roce 1512 se vrátili Kunům z Kunštátu. Nebyl však využíván a pustl. Ještě v roce 1531 se psalo o zámku a pět let nato už o „zámku pustém“.

Zdroj: Miroslav Plaček, Peter Futák, Páni z Kunštátu - Rod erbu vrchních pruhů na cestě k trůnu. Výňatky jsou ze 14. kapitoly „Od bolearadických vinic vzešli komoník i zemský hejtmán“. Nakladatelství Lidové noviny

Povodeň v srpnu 2009

Byla to normální srpnová neděle. Dopoledne se přehnaly na okrese Břeclav dvě malé bouřky. I ta třetí večerní, přestože byla dost silná a doprovázená vichřicí ještě nevěstila nic zlého. Vichřice sice povalila sem tam nějakou popelnici, polámala větve stromů, potok byl dost naplněn kalnou vodou, ale bouřka ustávala a byl docela klid.

Před devátou hodinou se najednou od Pekelné potokem valilo neobvykle mnoho vody a začala se vylévat z koryta do zahrad, kanalizací do domů a dvorů. Ve čtvrt na deset voda byla na silnici vedoucí od mostku k návsí a valila se přes most u hasičárny. Josef Chalupa vzpomíná, že musel jít domů z hospody oklikou přes Vrchní ulici – pod

kostelem už stála voda a tekla do domů. Pro obyvatele domů podél potoka to byl hrozný pohled – voda se valí přes práh, kanály do komor a sklepů, vraty do dvorů a stodol a nelze ji zastavit! Příčinou náhlého vzestupu hladiny potoka byla zátopová vlna, která se valila od Martinic a Divák a také poškozená hráz rybníka, který příval vody nestačil zadržet.

Povodeň 27.8.1989

„Po deváté hodině jsme měli dvůr plný vody, skoro metr. Ve chlívě s prasetem bylo i s bahnem kolem osmdesáti centimetrů. Abychom zachránili prase hodili jsme mu pod nohy balíky slámy a tak přežilo než opadla voda“, vzpomíná Jaroslav Šiller. „Proud vody převrhl i sud s pšenicí a dalších šest metráků bylo zatopeno. Spát jsme zůstali na půdě, v místnostech stála ještě v noci voda a bahno a všude byla velká spoušť.“

Spoušť v zahradě pana Vítečka – nánosy bahna, zničený plot odplavená úroda

U potoka, v místech, kde je dnes klempířská dílna, stávala stodola z nepálených cihel – kotovic. Její štítová zeď se v důsledku podmáčení zřítíla v noci z 27. na 28. srpna a zavalila trámy na vazbu rodinného domu. Štěstí, že se to nestalo až přes den, kdy se v těch místech uklízely napáchané škody.

Druhý den v pondělí se již sjížděly ku pomoci rodiny a začalo velké odklizení. Bahno se odstraňovalo ručně lopatami a pak hadicí se vyplachovalo. Někde ho bylo v nánosích až dvacet centimetrů. Před domy narůstaly

hromady zničených věcí: koberce, šatstvo, části nábytku. V truhlářské dílně pana Miroslava Vašíčka byly zničeny téměř všechny elektromotory.

Zničená stodola

Bouřky způsobily velké škody na cestách a silnicích. Docházelo k sesuvům mezi a silnice od Brumovic a Morkůvek byla už odpoledne zastavena. Velké sesuvy byly také na silnici od Martinic a Divák. Diváky i Morkůvky si „užily“ záplavy také.

Poděkování za pomoc při neúplné rekonstrukci událostí ze vzpomínek a za fotografie patří Jaroslavu Šillerovi, Josefu Chalupovi, Jaroslavu Otýpkovi a mnoha dalším

Pokud jste ochotni zapůjčit k okopírování, fotografie či dokumenty z této události dejte mi vědět osobně nebo na tel. 731 466 320

Jiří Janda

Naši na vandru...

Tentokrát vyprávějí Antonína Vejvančického o tom, jaké to bylo na návštěvě mezi krajany v Rumunsku. Letošního roku jsme s kapelou byli přizváni k vystoupení na festivalu české kultury v rumunském Banátu, ve vesnici Svatá Helena. Jelikož naše kapela - Propaganda - má jisté fanouškovské zastoupení i v Boleradicích, vytvořili jsme poměrně silnou eskadru a v počtu osmi lidí jsme se jednoho rána naodili do přistaveného fanouškovského autobusu. Cesta probíhala poklidně, až na drobné zádrhele na rumunských hranicích a jedné benzince, kde se obsluha pokusila využít naší kulturní odlišnosti pro svůj zisk. Nepodařilo se, a dál jsme vesele mířili k našemu cíli. Satelitní navigace GPS je věc poměrně spolehlivá, ovšem když se ozval elektronický hlas s upozorněním, že "...po sto metrech zatočíme doleva a dorazíme do cíle...", byl jsem poněkud v rozpacích. Po sto metrech se vlevo tyčila stometrová skála, bez tunelu či odbočky. Po chvíli bloudění v rumunské tmě jsme vesničku našli. Spolehlivým důkazem byla odpověď banátského výrostka na řidičovu otázku, zda jsme ve Svaté Heleně: "Jed' s tím do prdele." Všichni jsme si oddychli. V Banátu totiž existuje asi šest českých vesnic, osídlených v první polovině 19. století. Mezi pravidly, které si tehdejší osídlenci vytýčili, byla i povinnost udržovat znalost českého jazyka, kterou tamní lidé dodnes poctivě udržují. Jejich čeština je k nerozeznání od naší a člověk měl skoro pocit, jakoby byl doma.

Kráva na chodníku – proč ne?

Svatá Helena leží v jihozápadním Rumunsku, těsně vedle hranice se Srbskem, kterou tvoří majestátní Dunaj. Koušek od Heleny Dunaj vypadá asi jako Mušovská jezera, je rozlité a mělký a stáčí se do úžiny mezi obřímí skalisky rodících se Karpat. Asi tři kilometry od vesnice, kousek za hřbitovem, se nachází skalní vyhlídka, ze které se dá směr Dunaje a protější Srbsko pozorovat jako na dlaní. Okolí Svaté Heleny je vůbec pestrou přehlídkou různých krajinných typů, najdete zde skaliska jako vystřižená z dobrodružných filmů, stepní krajinu plnou vrzajících a poskakujících kobylek, a jeden den jsme dokonce vyrazili na výlet do krasové lokality Kulhavá skála. Zde někteří odvážlivci z naší výpravy neváhali vlézt do nebezpečně vyhlížející jeskyně, vyzbrojeni lampičkami na mobilních telefonech. Další z výletů zahrnoval projížďku na lodičkách po Dunaji, kolem ostrova Moldova Veche, kde žijí divocí koně.

Krásné koně!

Rumunsko je zemí balkánskou, tamní lidé jsou uvyklí poněkud jiným pravidlům a zvyklostem. Oproti středoevropskému poklidu a relativnímu pořádku vás zde hned při přejezdu hranic může překvapit halda odpadků ve škarpě či zvířata rozličných ras a původů pobíhající volně kdekoli. Obzvláště pes je zvíře, které se zde zřejmě těší oblibě. Psům ze Svaté Heleny se v nestřežených chvílích podařilo ukořistit hromady zásob (především salámů) z našich stanů. Náš tábor však nenavštěvovali pouze psi, jednoho podvečera mne zde zastihl pasák s obřím stádem koz, které udiveně procházely mezi stany. Potraviny zde ve "spolku" neseženete, zato však stačí zaklepat na některá z vrat, vstoupit na mlat, a od místních si koupit, co chcete, a to nejen za jejich lei, nýbrž i za

naše koruny. Mnoho domácností vyrábí fantastický ovčí, kozí či kravský sýr, chleba, a sehnat se zde dají i další nutné ingredience pro přežití. Obchod ve Svaté Heleně nabízí artikl pro turistu poměrně nevhodný, šátky a podivné oděvní součásti, kastroly a nádobí. Co ovšem zvědavého turistu zajímá, je pivo. Ochutnali jsme několik druhů rumunských piv, ze strategických důvodů jsme pili zejména Ciuc (čti Čuk).

Hospoda (a zároveň obchod), kde ho čepovali, byla totiž nejbližší našemu táboru. Ciuc byl vynikající, ovšem v kvalitě za ním nezaostával ani Ursus a Timisoreana, vespolek přezdívaný jako "Témešvároš".

Naše vystoupení dopadlo dobře, vezli jsme s sebou početnou fanouškovskou základnu. Sledovali ho ale i místní a také Rumuni. Člověk v tísni, který celou akci pořádal, vyjádřil poděkování za důstojnou reprezentaci a příjemnou atmosféru, kterou jsme v Banátu pomohli vytvořit. Snad bychom prý také příští rok mohli hrát o kousek dál, v Gemiku, největší české vesnici v Rumunsku. Já osobně se už moc těším.

Antonín Vejvančický

DOMÁCÍ POTŘEBY

DANA

Dana Křižáková

**Zveme vás k nákupu do nově
otevřené prodejny**

Boleradice 233

Nabídka zboží:

**Drogerie, textil, potřeby pro
domácnost, produkty dr.Popova**

**Otevřeno: Po - Pá 8 - 17hod
Sobota 7 - 10hod**

Pout' ke Svaté Anně

V neděli 26.7.2009 pozvala Jednota Orla na pout' ke Svaté Anně do Bořetic. Každý si mohl vybrat způsob cesty, a to buď pěšky přes les kolem bořetické rozhledny, nebo na kole i autem po silnici. Celkem se nás sešlo v Bořeticích asi 30. Protože bylo pěkné slunečné počasí, slavnostní mše svatá byla v areálu před kostelem. Hlavním celebrantem této mše byl biskup českobudějovické diecéze Mons. Pavel Posád. Netradiční, ale velmi příjemný byl hudební doprovod všech zpěvů moderní skupinou mladých muzikantů z Brna. Přestože poutníků bylo hojně, nad očekávání zde bylo mladých lidí, a to je nadějně, že tradice malých poutí budou pokračovat i v budoucnu.

František Koráb

Týden knihoven

Sekce veřejných knihoven SKIP vyhlašuje již 13. ročník celostátní akce Týden knihoven. Letošní motto – **KNIHOVNA MÉHO SRDCE** koresponduje s celostátní anketou **Kniha mého srdce**, na níž se aktivně podílejí knihovny ČR. Každoročně se k akci připojuje i naše knihovna pořádáním výstav či přednášek. Ten letošní Týden knihoven se bude v Boleradicích konat od 19. do 25. října s následujícím programem:

- Knižní bazar
- výstava fotografií Boleradic
- prodejní výstava patchworku
- beseda nad knihami z projektu "Kniha mého srdce"

Přesné termíny budou včas oznámeny.

Dana Veselá

Sbírka na pomoc obci Životice

24. června ve 21 hodin večer se obcí Životice u Nového Jičína prohnala povodňová vlna která si vyžádala lidský život a způsobila velké materiální škody. Rada městyse vyzvala občany, místní spolky, organizace, živnostníky a podnikatelské subjekty na území obce Boleradice k finanční podpoře obce, která byla těžce postižena během letošních povodní. Finanční příspěvky můžete posílat přímo na účet obce Životice u Nového Jičína, číslo účtu: 529764/0600, VS: povodeň.

Rada obce

Co je také hledáno na internetu?

Na naše webové stránky se dostávají čtenáři nejrůznějšími způsoby. Nejčastějšími návštěvníky jsou samozřejmě domácí a rodáci spjatí s Boleradicemi, kteří znají přímo adresu www.boleradice.cz. Ty zajímá co je nového doma nebo co se připravuje za akce. Nejoblíbenějšími jsou samozřejmě fotogalerie. Další skupinou jsou náhodní návštěvníci stránek nemající žádný vztah k obci, kteří hledají konkrétní informaci nebo údaje o naší obci.

Ke stránkám je připojen jakýsi robot, který neustále vyhodnocuje údaje o návštěvnosti a sestavuje z nich statistiku. Z ní se dají vyčíst zajímavé údaje: počet návštěv, jak se čtenář dlouho zdržel na stránkách, odkud přišel apod.. Jedním z údajů je také počet slovních spojení, které při hledání (např. v Seznamu nebo Googlu) odkazovaly na naše stránky. Takže například někdo zadá do vyhledávače slovo „Boleradice“ a zobrazí se mu odkaz na naše stránky. Robot na nich si toto vyhledávání uloží do své paměti a „číhá“ na další. Výsledkem je tedy tabulka udávající slovní spojení použité ve vyhledávacích. Například letos v červenci vypadala takto:

Slovní spojení	Hledání	Procenta
boleradice	529	50.5 %
rozhledna boleradice	50	4.7 %
boleradice rozhledna	29	2.7 %
www.boleradice.cz	23	2.1 %
obec boleradice	20	1.9 %
nedánov	16	1.5 %
rozhledna nedánov	16	1.5 %
zš boleradice	11	1 %
.....		

Ze statistiky se dá také vyčíst, že od jara byla často vyhledávána rozhledna na Nedánově, v dubnu to byl Cikánský baron, květen a červen letecký a modelářský klub atd.

Pokud si chcete údaje o návštěvnosti prohlédnout sami, najdete je v menu na odkaze Statistika.

Jiří Janda

Zájezd Svijany 2009

Program:

Pátek 6.11.

8.00 Odjezd z Boleradice (sraz u samoobsluhy)

13.30 exkurze do automobilky Škoda Mladá Boleslav, návštěva muzea, prohlídka montážní linky (délka exkurze cca 3 hodiny)

18.00 ubytování v penzionu ve Svijanském Újezdě, večere, volný program- bowling, cvičná horolezecká stěna

Sobota 7.11.

8.00 snídaně

9.00 návštěva Českého ráje, Hrubá skála atd.. (krásné podzimní skalní scenerie; jak je neznáte) V případě nepříznivého počasí náhradní program

16.00 exkurze do výrobních prostor pivovaru Svijany, ochutnávka, Po skončení exkurze návštěva pivovarské restaurace, kde bude i večere.

Neděle 8.11.

8.00 snídaně

9.30 návštěva pivovarské prodejny

10.00 návštěva zámku v Dětenicích spojená s prohlídkou malého pivovárku a na závěr oběd ve středověké krčmě, odjezd domů

Cena 1700 Kč

Platí se při přihlášení, uzávěrka přihlášek je 10.10.2009

V ceně je zahrnuto 2x ubytování, 2x snídaně, cesta tam i zpět, páteční večere.

Kontakt:

Lubomír Majer, Boleradice tel: 608 877 827

Ubytování: www.pension-no30.cz

Pivovar Svijany: www.pivovarsvijany.cz/czhist.aspx

Krčma Dětenice: www.krcmadetenice.cz

Škoda: www.skoda-auto.com

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

červenec – září

60 let	Omasta Jan, Boleradice 248 Bařinová Blažena, Boleradice 166 Křížák Jiří, Boleradice 6 Štehlíková Jana, Boleradice 278 Šemora Miroslav, Boleradice 31 Plhák Lubomír, Boleradice 276 Mrkvíčková Božena, Boleradice 347
70 let	Hřibová Libuše, Boleradice 48 Reiterová Marie, Boleradice 383 Hřib Václav, Boleradice 48
81 let	Novotná Růžena, Boleradice 314
84 let	Omastová Margita, Boleradice 182
85 let	Koráb Jan, Boleradice 252
86 let	Káňová Marie, Boleradice 20 Novotný František, Boleradice 126
87 let	Halmová Marie, Boleradice 255
90 let	Boudná Marie, Boleradice 237 Chalupa Vavřinec, Boleradice 27

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví do dalších let!

Matrikářka Marie Klimešová

U příležitosti významných výročí 100 let Orla a 70 let otevření Orlovny v Boleradicích připravuje Jednota Boleradice na pondělí 28. září

SVATOVÁCLAVSKÝ TURNAJ V NOHEJBALU

Začátek turnaje v 13:00

Občerstvení zajištěno

Létající snoubenky

Městys Jedovnice a Divadlo Pavla Trávníčka Praha si Vás dovoluji pozvat na představení Létající snoubenky v pátek – 4. 12. 2009, začátek v 18:00 hodin, kinosál KD Jedovnice.

Francouzská komedie autora Marc Camoletti v režii Pavla Trávníčka

Hrají: Bernard - Pavel Trávníček, Robert - Zdeněk Rumpík, Berta - Monika Hladová Letuška Američanka – Lucie Trnková, Letuška Francouzka - Vilma Frantová, Letuška Němka - Hana Tunová

Lásky přilétají a odlétají, nesmí se ovšem změnit letový řád. A abyste se pobavili, přesně to se stane.

Předprodej vstupenek bude zahájen od září 2009 v Informačním středisku (knihovna tel.: 516 442 284) na náměstí v Jedovnicích.

Zkrátka: stalo se v červnu...

19. poslední představení sezóny v divadle Cikánský baron dostalo aplaus ve stoje, 20. v Tihelní se předhodoval zpívalo u cimbálu a hodnotitelé hodnotili stovku vzorků neuburského, 21. létali pro nás modeláři z Čech, Moravy i Rakouska, 26. poslední den školy a stavěla se mája – postavena byla, 25. začaly hody, 26. skončily hody

Zkrátka: stalo se v červenci...

4. rostou a to všude – hříbků a houbařů jsou plné lesy a vinaři mají celostátní výstavu Neuburské – tajemná odrůda moravských vinic, 5. Cyril s Metodějem byli odhaleni, 11. nultý ročník tenisového turnaje ve čtyřhře na orelském hřišti, 12. bylo otevřeno sto pět schodů na rozhlednu na Nedánově, 14. silná bouřka s vichřicí vyvracela stromy a ploty, 25. deštivá hasičská Letní noc na Stadioně, 26. putovali poutníci na pouť do Bořetic, 29. oficiálně začalo čištění potoka převzetím stavby

Zkrátka: stalo se v srpnu...

7. vyrazili táborníci na tábor do Hájenky v Černém lese, 15. konal se maraton country a folku na Stadioně – Country tribuna 2009, 16. na svátek sv. Rocha se konala mše u kaple sv. Rocha, 21. na Pasekách byl zjištěn pavouk křížák pruhovaný, 25. bagr začal hrabat v potoku – čištění potoka začalo skutečně, 30. školáci a hasiči se Hravě loučili s prázdninami, 27. to bylo dvacet let, co se přehnalá povodeň přes Boleradice, 29. přšelo, a proto nedošlo k leteckým soubojům na letišti, 30. bylo hezky a mistrovství ČR v kategorii „COMBAT“ se konalo

Zkrátka: stalo se v září...

1. začala stavba kanalizace do Tihelně a taky začala škola, 5. malotraktory u rozhledny závodily a divadelní prase v Tihelní bylo sněženo, 12. poutníci putovali na pouť do Žarošic a divadelníci začali novou sezónu, 18. skončila stavba kanalizace do Tihelně a do školy se zatoulal Toulavý autobus, 19. otevřely se sklepy v Tihelní a hrála Vonica.

Vaše zdraví spraví

LÉKÁRNA DŮM ZDRAVÍ

Hustopeče, Brněnská 9

volejte bezplatně
800 900 350

www.dz.cz

Příští číslo vyjde ne dříve než 15. prosince 2009

Své příspěvky zasílejte na adresu bolehrad@boleradice.cz
nebo na Úřad městysu

Aktuální informace, kalendář akcí a velké množství fotografií
najdete na internetu na adrese www.boleradice.cz

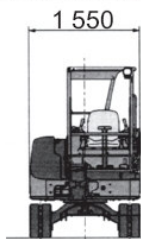
Bolehrad – zpravodaj občanů Boleradice

Vydává UM Boleradice, 691 12 Boleradice 401, odpovědný redaktor Ing. Jiří Janda. Zaregistrováno u MK ČR reg. č. E 11762
Články nejsou redakčně upravovány ani kráceny bez souhlasu
příspěvovatele. Redakce si vyhrazuje právo neuveřejnit
příspěvky hrubě urážlivé, neslušné a poškozující dobré mravy.
Příspěvovatelé odpovídají plně za obsah příspěvků a jazykovou
úpravu. Toto číslo vyšlo 21. září 2009 Cena 5,- Kč

Než začnete stavět nebo upravovat pozemek, zavolejte – 777 794 440

**Naše rypadlo Hitachi Zaxis 27U2 je malé, ale poskytuje mnoho velkých možností
jak Vám pomoci.**

- výkopy pro vedení a opravy inženýrských sítí, přípojky plynu, kanalizace, vody, elektřiny, šířka lžice 30 a 60 cm...
- úpravy pozemků, terénní úpravy, rypadlo je vybaveno radlicí „svahovka“ 120 cm s náklonem 45°...
- výkopové a zemní práce dle Vašeho požadavku, výkopy a odvoz starých stromů, možnost výkopu podél zdi...
- odklizení sněhu, pronájem kontejnerů a odvoz suť kontejnerovým vozidlem...
- výkopy pro základy rodinných domů, garáží, bazénů, jímek, septiků...
- demolice objektů a odvoz kontejnerů na skládku...

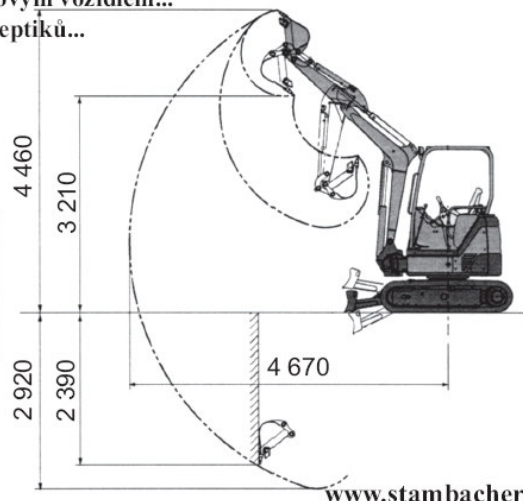

**Vše pro vodu, topení a plyn včetně
náradí najdete v naší prodejně.**

Kontakt:
Štambacher s.r.o.
Za dvorem 5
Velké Pavlovice

Tel: 519 428 518
Mobil: 777 794 440
777 888 856
e-mail: josef@stambacher.cz

www.stambacher.cz